

Ewa Najwer

Ziemia

Niepodległość i Pamięć 22/2 (50), 232

2015

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ZIEMIA

Kto znał? Kto zwał? Kto żał? Kto siał?
Nikt nic? Sam za strzałem strzał?
Ja ziemia – współnica –
Ja, tajnica, za nic nikogo
tym, im, nie wydałam nikogo.

Prowadzili, wlekli, spychali,
Grom wiosenny błyskiem oślepiali.
A tu śnieg topniał, wiośniało,
a tu krwawo zieleniało.

Byłam w znowie? Nie w znowie.
Nie wydałam. Strzegłam jak umiałam.
W czyste płachty piasku owijałam.
Deszcz zmywał ich krew pod korzenie
na drzew młode pęcznienie,

Kto to? Za co? – pytasz,
wiatr za połę chwytasz,
a on powie – nie powie,
gdzie ci leżą głowa przy głowie.